

Bilag 17.

Oversættelse.

Økonomisk rådgiver Mogens Isaksens indlæg i 2. udvalg den 24. november 1970 om beskyttelse af de menneskelige omgivelser.

Problemerne om de menneskelige omgivelser har fået en stadigt mere fremtrædende plads i den offentlige debat. Der er en voksende erkendelse af den umiddelbare risiko for menneskenes velbefindende og af den risiko, som en fortsættelse af den nuværende udvikling på længere sigt indebærer. Disse problemer har i mange lande fået stor politisk betydning.

Også i Danmark erkender vi den påtrængende nødvendighed af at søge en løsning på problemerne i forbindelse med forringelsen af de menneskelige omgivelser og livsbetingelser i form af luft- og vandforurening, ophobning af alle arter af skadelige affaldsstoffer, støj, forstyrrelser af privatlivets fred, overbefolkning og befolkningstæthed i byerne og skade, undertiden uoprettelig, på vor natur og vor historiske arv.

Som et eksempel på, hvorledes vi i Danmark har været berørt af miljøproblemer, kan jeg nævne, at de danske kyster i mange år har været forurenede af spildolie, som passerende skibe har udtømt. Ved en international indsats, især inden for rammerne af den rådgivende internationale søfartsorganisation (IMCO), er der opnået vigtige aftaler om at undgå sådan forurening. Der forestår imidlertid et stort arbejde med at bekæmpe faren ved olieforurening af havene. Den omstændighed, at betydelige resultater er blevet opnået, og den øgede indsats, der gøres fra verdenssamfundets side for at løse olieforureningsproblemerne får den danske regering til at tro, at vi ved fælles anstrengelser vil være i stand til at afværge en yderligere nedbrydning af de menneskelige omgivelser.

Den høje prioritet, som Danmark tillægger problemerne om de menneskelige omgi-

velser, kom klart til udtryk i statsminister Baunsgaards tale under jubilæumssamlingen.

Den danske regering er overbevist om, at FN-konferencen i Stockholm i juni 1972 vil betegne en milepæl i internationalt samarbejde om miljøproblemerne. Vi ser ikke konferencen som slutstenen på FN's bestræbelser på dette område. Tværtimod forventer vi, at arbejdet i forbindelse med forberedelsen af konferencen og de resultater, der opnås på konferencen, vil tilskynde til at øge det globale samarbejde. Konferencen vil forhåbentlig blive et første skridt på vejen mod en samlet indsats, hvorunder FN utvivlsomt vil spille en afgørende rolle. Yderligere regner vi med, at konferencen vil blive handlingsorienteret og føre til planer om konkrete forholdsregler på det globale plan til bekæmpelse af de problemer, som truer os alle.

Et heldigt udfald af konferencen vil i stor udstrækning afhænge af den måde, den forberedes på. Den danske delegation finder, at der allerede er gjort fremskridt i denne henseende, og vi er overbevist om, at hr. Strong, som for en uge siden fik pålagt ansvaret for FN-sekretariatets forberedelse af konferencen og for miljøspørgsmålet i almindelighed vil yde et værdifuldt bidrag til konferencens forberedelse.

Vi deler den opfattelse, som hr. Strong gav udtryk for på det forberedende udvalgs møde for et par uger siden, at der under forberedelserne til konferencen må tages hensyn til det arbejde, der allerede foregår eller er planlagt inden for bestående internationale organer. Det glædede os derfor igen hr. Strongs udtalelser at erfare, at koordinationsbestræbelserne inden for ram-